

РЕШЕНИЕ

№ 2731

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 48 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ СТ. ЧЕХЛАРОВ

при участието на секретаря НЕЛИ М. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ СТ. ЧЕХЛАРОВ Гражданско дело № 20211110148887 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба на ЗД „Е.Р.“ ЕАД, ЕИК *****, срещу Н. П. К., ЕГН *****, с която е предявен иск с правно основание чл.439,ал.1 ГПК за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответника сумата от 4114,77 лв., представляваща законна лихва върху дължимото обезщетение от 60 000 лв. за периода 16.11.2020 г. – 22.07.2021 г., за която сума е издаден изп. лист от 02.07.2021 г. по в.т.д. №41/2021 г. по писа на ВТАС, съответно е образувано изп. дело 20218460400371 на ЧСИ О.М., поради наличие на забава на кредитора – липса на оказано съдействие чрез представяне на банкова сметка на Н. П. К. за заплащане на присъдената главница преди образуване на изпълнителното дело.

Ищецът твърди, че на 22.07.2021 г. му била връчена ПДИ по изп. дело 20218460400371 на ЧСИ О.М. за заплащане на сумата от 95100,66 лв., като сумата била формирана като сбор от сумата от 60 000 лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди, 27933,34 лв. законна лихва за периода 19.12.2016 г. – 22.07.2021 г., разноски по делото. Сочи, че заплатил сумата от 60 000 лв., както и законната лихва за периода от 19.12.2016 г.-16.11.2020 г., но счита, че не дължи законната лихва за периода 17.11.2020 г. – 22.07.2021 г. в размер от 4114,77 лв.. Поддържа се, че сумата от 60000 лв. заедно със законната лихва от 19.12.2014 г. била присъдена с решение на ОСЛовеч от 25.09.2020 г. по дело №153/2019 г., като решението в тази част не било обжалвано и влязло в сила, поради което и ищецът наредил на 16.11.2020 г. сумата от общо 83818,57 лв. - 60 000 лв. главница и законна лихва за периода 19.12.2016 г.- 16.11.2020 г. по банкова сметка, посочена от ищцата в исковата молба. Ищецът навежда, че обслужващата банка го уведомила, че сумата е

върната, тъй като банкова сметка на ищцата била закрыта, поради което и направил опит да се свърже с ищцата с цел изплащане на присъдената сума доброволно, но изпратеното писмо било върнато като непотърсено. Счита, че не дължи лихва за периода след 16.11.2020 г., тъй като е налице забава за кредитора да окаже необходимото съдействие и да приеме предложеното изпълнение, а сумата следвало да се плати лично на пострадалия и само по банков път съгласно чл.3 ЗОПБ.

Ответникът Н. П. К. оспорва предявения иск. Не оспорва, че банковата й сметка е била закрыта към момента, в който ищецът се е опитал да преведе застрахователното обезщетение, но твърди, че обслужващата банка закрыла сметката без нейно знание, поради което и не е налице забава на кредитора. Оспорва изложеното от ищеца, че е направил всички възможно да се свърже с нея, доколкото на своя адрес е получила и настоящата искова молба, а отделно по делото пред ОС-Ловеч е имала процесуален представител с посочен адрес и телефон. Ответницата твърди, че след частичното влизане в сила на решението на ОС-Ловеч очаквала плащане от застрахователя, но 9 месеца същият бездействал, поради което и разбрала, че той няма да плати доброволно и образувала изпълнително дело. Ето защо и счита, че ищецът не е положил нужните усилия да плати доброволно и настоящият казус е злоупотреба с право.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По предявения иск с правно основание чл.439, ал.1 ГПК в тежест ищеца е да докаже, че след влизане в сила на решение от 25.09.2020 г. по т. дело №153/2019 г. на ОС-Ловеч, ищецът е бил готов да изпълни, като ответникът неоснователно е отказал предложеното изпълнение/не е оказал необходимото съдействие да приеме изпълнението.

Не е спорно между страните, а и приобщеното по делото т.д. № 153/2019 г. на ОС – Ловеч се установява, че с Решение № 260008/25.09.2020 г. „Е.Р.“ ЕАД е осъдено да заплати на основание чл. 226, ал. 1 КЗ /отм./ на Н. П. К. сумата 60 000 лв., представляваща обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди от смъртта на баща й П.В.К. – починал на 19.12.2014 г., в ПТП, причинено при управление от Васил Костадинов Петков на л.а. марка „Ф.П.“, с рег. № ****, при наличие на валидно сключена към момента на ПТП задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ с това застрахователно дружество, ведно със законната лихва от 19.12.2014 г. до окончателното изплащане, като искът е отхвърлен до пълния предявен размер от 120 000 лв. Решението в частта, в която искът е уважен за сумата от 60 000 лв., не е обжалвано от страните и е влязло в законна сила на 28.10.2020 г.

С решение № 116/31.05.2021 г. на АС – Велико Търново е отменено

Решение № 260008/25.09.2020 г. по т.д. № 153/2019 г. на ОС Ловеч в частта, с която е осъдено ЗД „Е.Р.“ ЕАД да заплати на Н. П. К. законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди за периода от 19.12.2014 г. до 18.12.2016 г., като в останалата обжалвана част /за горницата над 60 000 лв. до пълния предявен размер от 120 000 лв./ решението е потвърдено.

Видно от положения печат на първоинстанционното решение, същото е влязло в сила на 02.07.2021 г., като на същата дата е издаден изп. лист в полза на Н.К. за сумата в размер на 60 000 лв., ведно със законна лихва от 19.12.2016 г. до окончателното плащане.

Въз основа на издадения изпълнителен лист е образувано изп. дело № 20218460400371 на ЧСИ О.М., като с покана за доброволно изпълнение, получена от ищеца на 22.07.2021 г., е начислен общ размер на дължимите суми в размер на 95 100,66 лв., от които 60 000 лв. главница, 27 933,34 лв. законна лихва за периода от 19.12.2016 г. до 22.07.2021 г. и 7167,32 лв. разноси. С преводно нареждане от 30.07.2021 г. ищецът е превел по банкова сметка на ЧСИ О.М. сумата в размер на 83 818,57 лв. с основание „ИД 371/2021г. обезщетение и лихва“.

Основният спорен между страните въпрос е дали е настъпила забава на кредитора, поради това, че неоснователно е отказал предложеното изпълнение, респ. не е оказал необходимото съдействие да приеме предложено изпълнение.

За установяване готовността си да изпълни ищецът представя като доказателство преводно нареждане от 16.11.2020 г., с което е наредил в полза на Н. П. К. сумата в размер на 83 818,57 лв. с основание „обезщетение лихва от 19.12.2016г., гр.д. № 153-2019 ОС Ловеч“ по следната банкова сметка „BG83UBBS80021059908840“. Видно от подадената от Н.К. против ЗД „Е.Р.“ ЕАД искова молба на основание чл. 127, ал. 4 ГПК е посочена банкова сметка, по която застрахователят може да плати, като посочената банкова сметка напълно съответства на банковата сметка, по която е наредено плащането от 16.11.2020 г.

С преводно нареждане от 17.11.2020 г. „Обединена българска банка“ АД е наредила обратно по сметка на ищеца сумата в размер на 83 818,57 лв. с основание „закрита сметка BG83UBBS80021059908840“.

Представено е още писмо с изх. № ЕИГ-РЕ-43/12/23.11.2020 г., адресирано до Н.К., с което застрахователят е изявил, че желае да изпълни задължението доброволно, като отправя искане за предоставяне на валидна банкова сметка, по която да изплати дължимата сума. Видно от представените доказателства писмото не е достигнало до знанието на ответницата, тъй като е останало непотърсено.

Съгласно нормата на чл. 95 ЗЗД, забава на кредитора е налице, когато той неоправдано не приема предложеното му от длъжника изпълнение или не даде необходимото съдействие, без което длъжникът не би могъл да изпълни задължението си. Съгласно константната съдебна практика /решение №

15/04.05.2011 г. по гр. д. № 1575/2009 г. н ВКС, IV г. о., решение № 203/30.01.2012 г. по т. д. № 116/2011 г. на ВКС, II т. о, решение № 155/03.01.2018 г. по гр. д. № 4844/2016 г. на ВКС, III г. о., решение № 229 от 28.01.2015 г. по гр. д. № 4936/2013 г., ГК, III ГО на ВКС/ изпадането на кредитора в забава по смисъла на чл. 95 ЗЗД, водеща до освобождаване на длъжника от последиците на собствената му забава, е възможно в две хипотези – ако длъжникът неоправдано не приема предложената му престация и/или ако не окаже необходимото на кредитора съдействие за изпълнението. Когато длъжимата престация е парична, кредиторът изпада в забава в случай на отказ да я получи, но освобождаването на длъжника от отговорност за плащане предполага предприемане на действията, предвидени в чл. 97, ал. 1 ЗЗД - депозиране на длъжимата сума в банка по местоизпълнението и уведомяване на кредитора за това. При паричните задължения, какъвто е процесният случай, местоизпълнението по аргумент от чл. 68, б. „а“ ЗЗД е местожителството на кредитора. Само тогава, при липса на изпълнение от насрещната страна, е налице възможност за прилагане на чл. 96, ал. 1 ЗЗД.

В случая съдът намира, че действително ищецът, в качеството си на длъжник, е опитал да изпълни паричното си задължение като е наредил в полза на ответницата по нейна банкова сметка длъжимата сума. Същевременно липсват други доказателства за активно поведение от страна на длъжника след като е узнал, че банковата сметка е закрыта – напр. чрез депозиране на длъжимата сума в банка по местоизпълнението и уведомяване на кредитора за това. С оглед характера на задължението /парично/, същото е носимо и законодателят определя именно длъжника като активната страна в предлагане на изпълнение. Предвид това, съдът намира, че не е налице предложено точно и пълно изпълнение на длъжниковото задължение, като в случая липсват данни кредиторът изобщо да е узнал за готовността за изпълнение от страна на длъжника или да е поискано неговото съдействие за изпълнение, още повече ищецът във всеки момент е имал обективната възможност да се освободи от забавата си по реда на чл. 97, ал. 1 ЗЗД – чрез депозиране на длъжимата сума в банка. Ето защо не може да се приеме, че кредиторът неоснователно е отказал предложеното изпълнение, респ. не е оказал необходимото съдействие да приеме изпълнението.

Следва да се отбележи, че спрямо ответницата липсва законово задължение да поддържа открита банкова сметка, каквито доводи са наведени от ищеца с позоваване на чл. 380 КЗ. В случая възникналото застрахователно правоотношение, във връзка с което е настъпило застрахователното събитие, се регулира от разпоредбите на отменения Кодекс за застраховането /отм. ДВ. бр.102 от 29 декември 2015г./, в който нормативен акт липсва подобно задължение. От друга страна, отношенията между застрахователя и увреденото лице се уреждат на плоскостта на деликтната отговорност, т.е. между тях липсва договорно правоотношение, което да вменява задължение за поддържане на открита банкова сметка.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира предявения иск за неоснователен.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на основание чл.78, ал.3 ГПК с право на разноси разполага ответникът, но доколкото обаче разноси не са претендирани от негова страна съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЗД „Е.Р.“ ЕАД, ЕИК ***** против Н. П. К., ЕГН ***** иск с правно основание чл.439,ал.1 ГПК за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответника сумата от 4114,77 лв., представляваща законна лихва върху дължимото обезщетение от 60 000 лв. за периода 16.11.2020 г. – 22.07.2021 г., за която сума е издаден изп. лист от 02.07.2021 г. по в.т.д. №41/2021 г. по описа на ВтАС, съответно е образувано изп. дело 20218460400371 на ЧСИ О.М., поради наличие на забава на кредитора – липса на оказано съдействие чрез представяне на банкова сметка на Н. П. К. за заплащане на присъдената главница преди образуване на изпълнителното дело.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____